

Conciones, Siue Conceptvs Theologici Ac Praedicabiles, In Omnes Totivs Anni Dominicas

Opvs Novvm Figvris, Allegoriis, Similibvs Ex Sacris profanisq[ue]
Scriptoribus plenißimum, cum occurrentium fidei controuersiarum
tractatione.

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, 1620

Feria V. Post Domin[icam] Passionis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56314)

quibus concessum est, esse populum tuum & oves pascuæ tuæ, velut oves agnosce, vt oves conferua; & gratiam nobis elargire, vt semper sanctam vocem tuam audire, eique velut oves motigeræ obsecundare possimus. Præsta etiam, ô bone pastor, vt quando vespere illa ingruerit, qua oves tuas ouili es inclusurus, & ab hædis sequestraturus, in iudicij scilicet extremi die, in ouium tuarum numero recenseri mereamur; & inter oves locum præstes, & ab hædis nos sequestrares. Effice denique Domine, vt cum te hic in terra bonum Pastorem habuerimus, in cœlesti tandem habitaculo te vt glorificatorem & præmium habeamus. AMEN.

FERIA V. POST DOMIN. PASSIONIS.

Partitio.

- I. Maturandam esse pœnitentiam.
- II. Qualis hæc peccatrix fuerit & pœnitens.
- III. Qualis eius pœnitentia.
- IV. De lachrymis Magdalena.
- V. De capillis eiusdem.

Ecc. mulier quæ erat in ciuitate peccatrix.

Luc. 7.

FIGURA.

2. Paral. 9. CVM Regina Saba è longinquis regionibus ad Regem Salomonem, eius audita sapientiam venisset, & multa ei aromata & auri talenta plurima attulisset; ne forte ingratitude rex argueretur, & vt simul magnificentiam & splendorem illi testatum faceret, multo maiora ei munera, cum quibus reginæ dona minime comparanda erant, contulit. Respondet hæc historia quam perfectissime ei quam hodiernum nobis Euangelium repræsentat. Hæc namque omnium peccatorum maxima, ac regina quodammodo, ad verum & pacificum Salomonem, Christum Dominum accedens, ac pretiosa quædam illi offerens vnguenta humaniter admodum ab eo habetur: quin ipse Domi-

nus, ipsa inquam liberalitas, quo magnificentiam suam mûdo testatam faceret, multo ei ampliora confert quam acceperat, amorem inquam suum, gratiam, benedictionem, omniumque peccatorum remissionem, quæ infinitis partibus vnguentis tuis cariora sunt ô Magdalena. Peccatori igitur, ô peccatores, de peccatrice loquendum est; aures præbere, ego linguam: sed quoniam imbecillitatis tenuitatisque mihi conscius sum, opem cœlitus aduocare, ac gloriosæ Virginis preces interponere necesse est. Quocirca eam omni humilitate cum Gabriele Archangelo saluremus, recitantes:

AVE MARIA.

Dum filij Israël captiuitate Ægyptia egrederentur, ac iugo seruitutis Pharaonica se eximerent; tanta id celeritate peractum est, vt vrgentibus exire Ægyptiis, tempus non suppeteret panem iam semipistum coquendi, nam teste S. Scriptura: *Tulus populus con-* I. Exod. 12.
spersam farinam antequam fermentaretur, & trigans in pallis posuit super humeros suos. Sæ- Figuræ
 nam sub his inuolucris mysterium lateret: ostendi- tur non
 at nihil hic aliud designatum puto quam a- esse diffe-
 nimam, quæ iam diutius sub tyrannico pec- rendam
 cati iugo captiua derenta est, statim ac mon- pœniten-
 stri huius deformitatem agnoscit, secumque tiam.
 firmiter statuit, eodem se iugo eximere, & tiam.
 Ægypto egredi, adeo celèrem & festinan-
 tem in exeundo esse debere, vt rebus ad vi-
 tam necessariis neglectis nihil aliud spectet,
 quam vt celerrime rubrum Sacramentorum
 mare ingredi, & in desertum pœnitentiæ,
 velut in locum securitatis fugere queat.
 Adiungo adhæc, repentinam hanc ex Ægy-
 pto egressionem demonstrare, animæ quæ
 in peccato est, omni ratione connitendum
 esse, vt è peccato se quanto cyus proripiat,
 & quamprimum ad pœnitentiam non secus
 atque asylum confugiat. Ad imitationem
 sc. quatuor illorum animalium, de quibus Ezech. xi
 Ezechiel Propheta, quæ ibant & reuerte-
 bantur, ad modum fulguris coruscantis:
 non aliter namque peccatrices animæ, quæ
 per hæc animalia designantur, ire è pecca-
 NUN 3. 10, &

to, & reuerti, ad gratiam nimirum, adq; pœnitentiam, instat fulguris properare debent, statim sc. absque mora, & sine tergiversatione vlla.

Cum Deus filios Israël agnum Paschalem festinanter comedere iuberet, & quidem integrum, nihil vt ex eo in crastinum remaneret; aliud nihil hoc mandato voluit inuenire, quam omni diligentia salutem nobis procurandam esse, peccatum quantocys relinquendum, nec conuersionem in crastinum differendam. Nam quemadmodum echinus spinis & aculeis oblitus, quo diutius parere differt, quo & maiores in enitendo dolores & angustias sustinet; crescentibus namque aculeis & partus dolores crescere verisimile est. Non aliter cum peccatore agi putandum est: quo enim diutius sanctam conuersionem & pœnitentiam echinos peccatorum differt parere, quo & maiores in iis pariendis dolores sentit: crescentibus namque spinis & aculeis, crescunt & difficultates, dolores, & remorsus conscientia. *1. Reg. 10.* Magnum illud pœnitentium exemplar Dauid, cognito Siceleg ciuitatem ab Amaleicis esse euerfam, & omnes habitatores eius in captiuitatem abductos, à maximo vsque ad minimum, lachrymatus est, & firmiter mox secum statuit illos stricto gladio insequi, & omnem quam abduxerant prædam armata dextra quamprimum repetere: in quo tã prospero vsus est successu, vt omnes hostes profigarit, captiuos redemerit, & vrbis incendium restinexit; Non vides hic designari, peccator, quamprimum vt peccata in conscientia tua opido ignem concupiscentia excitant, gratias deprædata sint, merita & virtutes captiuas abduxerint; si post clamores & eiulatus in confessione effusos, postque lachrymas contritionis, inimicos tuos, peccata inquam, tua, confestim persequaris, eos te haud dubie omnes profigarum & internecione delerum, & vniuersam quam prius amiseras prædam recuperaturum.

In peccato relin-
quendo opus est
Si quando igitur agenda pœnitentia animi tibi dederit Deus, eodem ipso momento opus incipiendum est, nec in crastinum differendum. Primo, quoniam anima

tunc in extremo discrimine constituta est. festinatio. Videmus namque verbum illud æternum in extrema vita necessitate positum, in arbore crucis opem Patris in clamare; Pater tamen, vt humano generi in vltima quoque necessitate constituto, opem ferat, filium deseruit. O factum admirabile! ecce & aliud. Vir intrauerat filius prodigus domum patris nam, quin statim pater omnibus relictis in eius amplexus ruat, & exclamet: *Cito afferte Luc. 15. primam stolam.* Ideo namque ait, cito, vt necessitatem indicaret, in qua filius ille versabatur. Secundo vero ideo maturanda conuersio est, & quantocys è peccato exeundum, propter ingens odium, quo diuina maiestas peccatum prosequitur; quod adeo extremum est, vt ipsa mortis supplicium subire vltro volueris, quo peccatum posset intermori.

An non ingens vobis odium Sampsonis in Philistæos fuisse videtur, Auditores, quando vt vindictam de iisdem fumeret, se ipsum simul ruina oppressit? *Moriatur, inquit Luc. 17. rians, anima mea cum Philistinis.* At longe maius odium fuit filij Dei in ipsum peccatum, adeo vt se cruci affigi sit passus, quo id ipsum penitus extingueret, omninoque deleret: quod Apostolus Paulus demiratus ait: *Rom. 6. se crucifigi passus est, vt vetus homo noster simul cum eo crucifigeretur.* Quomodo igitur conuersio maturanda est, quomodo festinato opus, vt è peccato quis exeat, vt anima laboranti succurratur, vt eadem cum Deo reconcilietur? Et sane vt Deus Ezechia in extremis agenti succurreret, solem & vmbra in horologio passus est retrocedere, omnium rerum creaturarum quodammodo negligens, quas hactenus tanta cura tantaque sollicitudine direxerat: adeo vt non tantum totius vniuersi interitum, quanti pii illius Principis vitam fecisse videatur; & simul maluisse, vt mundi machina fœderibus turbatis & dissolutis pessum iret, quam egregius ille rex è vita discederet: Luculentum profecto exemplum: è quo discere licet animæ salutem omnibus esse rebus præponendum, & omnia potius negligenda, quam vt illa negligatur: cuius rei figuram huc accersam.

Insignis
figura.
4. Reg. 4.

Sunamitis illa mulier cum filium mortuum cerneret, omnia deserit, familiam relinquit, vt Prophetam Elifæum reperiat, ab eoque vitam filio impetret: cui cum coniux diceret. Non est quod adeo præcipites, neque enim hodie tempus est, *non sunt hodie Kalenda, neque Sabbatum.* respondit illa, rem maritare cupiens: *Vadam, strauitq; Asinam, & præcepit puero, Propora, nec moram mihi facias in eundo: & hoc age quod præcepi tibi.* O festinantiam & diligentiam singularem! Neue est quod miremini, Auditores, de filii enim salute & vita recuperanda agebatur. Eheu peccator, cum anima peccato mortua est propera ad sacerdotem, velut ad alterum Elifæum festina: & si mundus tibi impedimento esse fatagat, dicens. Non hodie confitendi dies aut hora, differas donec festum aliquod aduenerit, instat iam dies Paschatis, ac tum cum cæteris rite poteris confessionem peragere; dicito deliberate ac constanter, *vadam*: deque conscientia tua constituens, impera seruis tuis, corpori fecilicet, & prauis affectibus, vt maturent, nullumque tibi in via procedere gestienam impedimentum afferant.

Sed relictis veteribus hifce figuris, verum hodie pœnitentiæ exemplar nobis proponitur; ac simul demonstratur, quomodo eadem maturanda sit, ac non de die in diem procrastinanda. Videte hic namque peccatricem Magdalenam, quam primum vt peccatorum fœditatem agnouit, domo se proripientem, ac velut lymphatam ac bacchantium instas per compita & vicos ciuitatis Ierosolymitanæ discurrentem, ad domum Simonis leprosi sese conferentem, animæ suæ medicum indagantem, inuentique, sese ad pedes proicientem. Historiam Lucas describit: *Rogabat Iesum quidam Pharisæus, vt manducaret cum illo, & ingressus domum Pharisæi, discubuit, & ecce mulier quæ erat in ciuitate peccatrix, &c.* De hac igitur peccatrice loquendum est, peccatores, sed de peccatrice pœnitentiâ peccata eluente, aliud hodie non audieris quam suspiria, singultus, lacrymas, contritionem & pœnitentiâs.

II. Nomen Mulier hæc 6 mulieres, quam Scriptura

peccatrici nomine nuncupat, soror fuit peccatrix
Marthæ & Lazari, quem Dominus à mor- in Sacris
tuis excitarat, Ioan. 11. Habibat, vt pluri- litteris a-
tium Ierosolymis, diuitijs affluens, & venu- liud non
state præcellens: & quoniam duo hæc ma- significat
xima ad malum irritamenta sunt peccatrix quam me-
quoque erat; quo eam nomine Euangelista retri-
quoque compellat, quod tantundem in Sa- 3. Reg. 1.
cris litteris sonat ac meretrix. Cum Bethsa-
bee Dauidis iam in extremis constituti cu-
biculum esset ingressa, & procidens in ge-
nua supplex orasset, vt filius Salomon in re-
gnum paternum succederet, his eum ver-
bis allocuta est: *Ecce Domine mi rex, tu ius
raisti per Dominum Deum tuum ancilla tuæ,
quod Salomon filius tuus, post te regnaret, &
ecce Adonias regnat te ignorante Domine mi
rex, in te oculi respiciunt totius Israel, vt iudi-
ces eis quis sedere debeat in folio tuo. Domine
mi rex post te eritque cum dormierit Dominus
meus rex cum patribus suis. erimus ego & filius
tuus peccatores; ego quidem velut adulte-
ra, ille vero vt spurius apud omnes habebi-
tur.*

Erat igitur, ait Euangelium, *mulier in ci- Simile.
uitate peccatrix.* Imitatur hic Euangelista
pictorem; hic enim cum egregiam aliquam
imaginem pingere statuit, prius eam car-
bone rudi quadam Minerua delineat, quam
ipsa eorum umbrarumque lumina adiungat.
Ipse quoque Lucas, qui alioquin & ar-
te pictor erat, egregiam illam Magdalenæ
pœnitentis tabulam depicturus, vtriorum
fuligine primo eam delineat ac denigrat,
& vt peccatricem prius eam spectandam
proponit quam nitentes illos ac rutilantes
virtutum, vehementis, inquam, amoris
contritionis, & lacrymarum colores super-
adiungat. *Erat mulier in ciuitate peccatrix.*
Infelix illa mulier, nulla familiæ suæ nobi-
litateque ratione habita, omnem pudorem
exuta, sui, honorisque diuini oblita, corpus
suum vulgauerat, omniumque libidini pro-
stituerat; agebat vitam voluptatibus infamem,
multosque Ierosolymæ tum viros, tum
adolescentes amoribus suis illaqueatos in
exitium secum trahebat, omni que adeo lu-
dææ scandalo erat.

Quid cogitas Magdalena, itane tui oblita
es? non

Simile.

es? non reputas ipsa tecum antiqua familiae decora, & nobilitatem domus non attendis? an non vides flagitiorum horum probra turpiora esse magisque infamia in famina tanti nominis, tamque illustri, qualem te omnes norunt, quam in plebeia? Maculae siquidem & labe euidentiùs apparent in veste serica perrecaui, quam in lacerna aliqua canabina: maculae quoque vitiorum magis eminent & exstant in femina honesto & nobili loconata, quam in plebeia aut triuiali. Et quemadmodum deliquia Lunae vt plurimum maiora sunt, & magis pertimescenda, quam exiguae alicuius stellulae vix apparentis: ita deliquia honoris & fama in vita illustris cuiusdam feminae magis apparent, plusque scandali afferunt quam in simplici & tenui muliercula. Ac vt uti rupis quoddam frustum è monte aliquo in imum decidens, multos secum lapillos cadendo trahit: eodem modo cum domina quaedam illustri orta familia clarisque natalibus, in abyssos vitiorum libidinisque praecipit agitur; multas alias, quae eius superingruenti violentiae resistere nequeunt, eadem ruina inuolat necesse est.

Conceptus
è Philosophia
depromptus.

Tradunt Philosophi, primum mobile, quod quotidie ab Oriente in Occidentem redit, omnes secum sphaeras violento impetu trahere, & quodammodo rapere. Equidem ad eundem modum dicere audeam, aliquo magni nominis in peccatum prorupte, & recta ad ipsum violento quodam impetu tendente, multos alios ad delictum pertrahi. An non cogitas haec Magdalena? an non consideras quonam loco agat? nempe in ciuitate sancta Ierusalem, in qua tanta viget religio, in qua leges earumque obseruatio tam exacte traduntur, in qua tot supplicia in pellices & meretrices constituta sunt? quid? itane omnia haec in auras abiere, vt tui, honorisque tui oblita, tam tetrum facinus committere audeas? facinus inquam quod perpetuam infamiae notam familiae inuret, honorem tuum denigrabit, animae denique tuae perniciem extremam adferet. Sororem habes adeo piam & sedulam, fratrem virum generosissimum, & omnes adeo amicos nobilitate praestantes: an non haec

omnia te permoueant, ne tãtam ignominiae maculam familiae aspergas?

Tria illi potissimum exitii causam extitisse compertum est, diuitias nimirum pulchritudinem, & vestium luxum, quae tria ad omnem libidinem viam sternunt. Hinc interrogatus olim Spartanus quidam, quonam supplicio Sparta adulteri punirentur, respondit: Quomodo Sparta contingeret adulterium, vbi nullus luxus, nulla diuitia, nulla denique voluptas? Caesar quoque Augustus, luxum vestium vexillum superbiae & nidum luxuriae appellare consueuerat.

Et sane, o mulieres, o Magdalena peccatrix, omnia illa crinium turrita fastigia, oes illi exotici odores & aromata, omnis illa elegantia & ascititius color & ornatus; aliud reuera dici nequeunt quam vexilla mundi, vanitatis insignia, lubricitatis fomites. Enimvero si Magdalena interrogauero, quanam ad peccandum via progressa sit, equidem affirmare auisim, eam non alia quam haec, responsum.

Infelix igitur haec peccatrix, cum diuitius in misero illo peccati statu permanisset, coelitus inspirata, atque ad scelerum suorum agnitionem perueniens, firmiter secum statuit, tanta eadem poenitentia eluere ac redimere, quanto prius eadem scandalo commiserat. Inizio igitur à contritione & dolore sumpto, videas eum subito penitus commutari, foras prodire, ac velut in aciem descendere, per plateas anhelantem & suspirantem discurrere, medicum Iesum quaerere, vt omnium veniam peccatorum ab eodem impetret, & medelam languoris infirmitatisque consequatur. Huc accedite peccatores, & videte miseram hanc peccatricem foras velut lymphatam prodeuntem. Vagatur per urbem furenti similis, vestibulque dilaceratis aera complet singultibus. peccatus tundit palmis; ora suspiriis, lingua eiulatibus, totum denique corpus poenitentiae deseruit. Cernite obsecro illam lamentantem, eiulantem, discinctam, & passis deformem capillis, Pharisei domum ingredientem; vbi cum Dominum Iesum mensae accumbentem vidisset, omnis honestatis & pudoris oblita, pedibus eiusdem aduoluit,

Tria Magdalenam
in peccatum
traxerunt.III.
Conceptus
Magdalena.

tus,

ur, stringit, fouet, amplexatur, eisdem lachrymis irrigat, capillis capitis sui tergit, vnguentis & aromatibus perfundit, ac mille & iterum mille, iisdem oscula imprimit. *o* vera pœnitentiæ indicia, & euidentia ingentis doloris argumenta!

Huc adeste mulieres, huc accedite Parisienses, & attēdite & videte. si est dolor, sicut dolor Magdalena: perpendite vobiscum vtrum similem contritionem, similem pœnitentiam vniquam videritis, vel fando audieritis. Cogitate, quanto modo odio, quo iam horrore peccata, quæ ita prius complexa fuerat, prosequatur: an non auditis quomodo omnia eiusdem iamenris iam resonent & planctu triclimum circumquaque reboent? an non auditis quomodo pedes Domini osculando ingemiscat, ac dicat: Quid fieri ne posse putem huiusmodi me criminum animam ream constituisse. Tene ego offenderim, te inquam Deus meus, tene ego ad iracundiam prouocatum? Quid faciam misera? Cum enim oculos ad te conuerto, contremisco quod in te toties tamque grauiter peccando deliquerim, si in me ipsam eisdem conuicio, dolore exercitior & emorior, cum infelicem animam meam statum contemplor. O me igitur prodigam, *o* omnium me creaturarum miseriam & infelicissimam! *Peccavi in calum & coram te. & iam non sum digna vocari filia tua.* Quo igitur me conuertam: quod iter ingrediar? quo fugie infelix peccatrix? vtrum ad te mi Saluator? at non est verisimile: tu namque ipsa es puritas & munditia, & ego merum peccatum: tu animas exitio eripis, & ego eandem in exitum pertraxi. An igitur ad Patrem illum cœlestem? at nulla ad eum me conferendi est ratio: maior est enim iniquitas mea, quam ut coram eo audeam comparere. Ad cœlumne igitur? sed oclusus mihi est aditus. Quamobrem *o* aterna iustitia, scelerum vindex, ignosce obsecro infortunatæ huic peccatrici, tot criminibus obnoxia, tot libidinibus & lubricis actibus infami. Quo igitur fugiam à facie tuâ? si enim ascendero in cœlum tu illic es, si descendero rursus in infernum, ades.

Tom. 1. Bessai Quadrage.

Recipere, *o* Magdalena, ad sacros IESU CHRISTI pedes: illi namque sunt locus refrigerii & peccantium omnium asylum. His aduolere & eisdem stringendo dicit: *Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugii, ut saluum me facias.* non est quippe locus in vniuerso orbe hoc loco tutior. Non fert cœlum refractarios Angelos: paradisi peccatores non recipit, sed eisdem cogit exulare. Terra Chore, Dathan, & Abiron cum tabernaculis suis viuentes dehiscens ad inferos derubar: aqua torum mundum peccatis inuolutum demergit, & diluuium simul inuoluit. Ignis denique quinque florentissimas ciuitates nefandi peccati reas imbre sulphureo deleuit. Ipsæ quæ etiam creaturæ in peccatores armantur, nullaque iis in mando securitas est, nisi in pedibus Iesu Christi. In illis namque *o* Magdalena, mulier illa adulterii crimine à Phariseis insimulata, eandem quam tu modo ambis, opem reperit. In illis Samaritana, eiusdem cuius tu criminis rea, gratiam & indulgentiam omnium delictorum obtinuit. In illis denique grauioris illius supplicii quod peccatoribus Deus comminatus erat, dispensatio sita est: cuius rei ecce tibi figuram.

Moses cum acceptis à Deo legis tabulis monte descenderet, & populum aureo vitulo immolantem & sacros honores deferentem videret, indignans & fremens tabulas in montes imo ad solum allisas confregit; quasi dicere voluisset: Abeant iam & valeant leges ad peccatores tam severo supplicio castigandos; de indulgentia omnis iam sit sermo, confringantur tabulæ, nec legum a deo rigidarum vlla amplius fiat mentio. Quid porro agis Moses? quid cogitas? quid dicturum putas Dominum, cum viderit tam indignis te modis legem eius exaratam digitis tractare? Erat hoc mysterium, *o* anima, vbius tuis deseruiens; designabat hoc, ad pedes Iesu Christi (quem Isaias montis olim nomine compellauit, *Mons in vertice montium*) statim atque ille de cœlo descendisset, iustitiæ seueritatisque legem, in gratiam peccantium, ad nihilum redigendam & penitus abolendam. Inrer

000 cete-

Tria Mag
dalenam
in peccat
um tra-
erunt.

Oratio
Magdal.
pœnitentiæ
ad Domi-
num.

Luc. 15.

Num. 6.

Gen. 6.

Gen. 19.

Ioan. 8.

Ioan. 4.

Exod. 12.

Figura.

ceretas porro lex erat qua lapidari iubebantur adulteri: verum vidimus superioribus diebus in gratiam mulieris, quæ adulterii accusata erat, eamdem legem aboleri, ac quodammodo ex tabulis eradi. Lex quoque diuinæ iustitiæ est, vt peccatores infernalibus supplicijs mancipentur, verum eadem illa ad Christi Iesu, & Confessorum confessiones excipientium pedes abrogatur & quodammodo violatur. His igitur pedibus aduoluerit Maria & iuuamen reperies.

Eph. 5.

Accessit ad pedes Iesu. O sacri & diuini pedes, quam mihi egregios conceptus procuditis! Formosa illa Esther, cum tremebunda & pauida in conspectu Assueri Regis steteret, pedibus illius supplex aduoluta est, extremitatemque virgæ aureæ, quam rex porrigebat, exosculata est; quo facto tantam in eius oculis gratiam reperit, vt eam plus ceteris mulieribus virginibusque dilexerit, sibi que in vxorẽ adoptarit. *Cumq; vidisset Esther reginam stantem placuit oculis eius, & extendit contra eam virgam auream quam tenebat manu, quæ accedens osculata est summitatem virgæ eius.* Hic porro videas formosam illam pellicem Magdalenam, quæ hodie tremebunda ac supplex magni illius Assueri, Christi Iesu conspectu sese offert, eius sese pedibus aduoluentem, magnaque animi demissione eodem exosculantem, qui erant velut extremitas huius virgæ aureæ, quæ ascendit de radice Iesse; humanitatem vnigeniti Filij Dei representantis. Porro hoc adeo regi gratum existit, vt perfecte illam adamauit, omnia illi peccata remiserit, gratiaque sua oblata, sibi eam in sponfam adoptarit.

4. Reg. 4.

Sunamitis illa mulier, cum sese olim ad pedes Elisai Prophetae profecisset supplex & orans; sua nimia animi demissione vitam filio impetravit. Quod in memoriam reuocans, Magdalena, fiduciam concepit, se, si modo Christi pedibus aduolui dabitur, animæ peccato mortuæ resurrectionem impetraturam.

Psal. 136. 27

Refert Plinius ceruum venantiam faucium ferro, iaculumque tergo infixum gestantem, naturali quodam instinctu herbam dictamnum per agros & silvas cursitando inuestigare, & eadem gustata, vel plagæ applicata,

vulneris auxilium intenerit. Videte porro hic miseram ceruam mille peccatorum iaculis confixam, & mille mortaliibus undique plagis fauciatam, ad pedes Iesu Christi, veluti ad dictamnum quantocyus properantem; quo vix attingit, qui omnes statim fagittæ excidant, & vulnera animæ eius perianentur. Quid autem factura huc venisti Magdalena. Resoluitur tota in fletum, & lachrymarum æquor effundit.

Lachrymis capit rigare pedes eius. O sanctæ IV. & salutare lachrymæ, vos estis mare illud Conceptus in quo Ægyptii, id est, peccata submerguntur: vos estis aqua illa in quibus capita draconum, luxuriæ illæ, adulteriæ, superbiæ, omnium vitiorum principia suffocantur & submerguntur. Docuit id me Psalmographus: *Conquassasti capita draconum in aquis.* Vos estis Iordaniæ illi, in quibus Namamans lepra, id est peccata, quæ velut lepra spiritualis sunt, emundantur. Lachrymare igitur Magdalena, submerge dracones illos, emunda lepram, submerge Ægyptios; dicit, & inclama hodie: *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte.* Sit caput tuum hic instar Oceani, & oculi velut torrentes, & plora de die, plora de nocte, quæ commisit, peccata. Lachrymare iugiter, ac cogites velim, Apostolum Petrum, propter lachrymas quas effudit, de peccatore, summum deinde Ecclesiæ caput esse constitutum. recordare, Ezechiam propter lachrymas, & intrinsecam cordis amaritudinem, quindecim annos vitæ addidisse. Memento Danidem lachrymis veniam peccatorum obtinuisse: atque idem omnino tibi euenturum persuade.

Lachrymis capit rigare pedes eius. Quemadmodum namque ad solis radios glacies liquefcit & nix montibus defluit, vnde flumina intumescunt, ac torrentes exundantissimos emittunt: ita videre hic cor peccatricis huius, quod non nisi mera glacies, nisi peccatum, mera iniquitas, mera perversitas & improbitas erat, ad conspectum Christi Iesu, qui verus Sol iustitiæ est, liquefcere, & illas libidines, impudicos illos intuitus, venereos & lubricos illos aspectus in

lachry-

lachrymas resolutos, quæ ex oculis, veluti duobus montibus deluunt, flumina suspiriorum attollere, & pœnitentiæ torrencem producere. Docuit hoc me S. Augustinus, at hoc quod sequitur ex Bibliis depromptum est. Erat in vestibulo templi Salomonis, mare quoddam æneum fusile, in quo victima, & quidquid Deo immolandum erat, prius abluebatur. Ipsa mihi credite, lachrymæ, maria sunt, in quibus cum cor nostrum ablutum & mundatum fuerit, ipsum victima Deo gratissima, & mille hecatomis & holocaustis acceptior, redditur.

Reg. 1.

Reg. 18.

Gen. 4.

Mille vos ô lachrymæ mirabilia productis, & mihi novos & inauditos conceptus. Vix asperferat aqua sacrificij ligna Elias, quin statim prodigiose ignis cœlis descenderet, & omnia in cineres redigeret: quo aliud nihil designatur, quam orationum nostrarum sacrificio aliquot lachrymarum guttus resperfo, omnia statim igne charitatis, & diuini amoris flamma exardescere. Testis huius rei nobis futura est Magdalena: quæ statim vt ligna conuersionis suæ aquis lachrymarum aspersit, omne cordis eius sacrificium amore cœlesti cepit inflammari & incendi. Cataractæ quoque cœli vix referatæ erant, quin statim pluuia vehementior diluuiumq; vniuersale secuta sint, quo omnes omnino mortales, super terræ faciem habitantes, extincti sunt, & quod Arcam Noë in sublimibus Armeniæ montibus collocauit. Quid hic diceris vos Allegorizæ sensus indagatores? an non hæc omnia de Magdalena pœnitente poterunt intelligi: videre namque hic nouum diluuium ex lachrymis Mariæ concretum, in quo omnis carnalitas, mundi amor, sæculi vanitas & omnes prauis affectus statim submerguntur; & quo anima eius, instar arcæ illius, super cœlestes illos vertices subleuatur. Vere igitur dicere possumus, hic ruptos esse fontes abyssi magnæ, abyssi scilicet iniquitatis, & cataractas cœli apertas, misericordiæ inquam, diuinæ. Verum non satis tibi fuit Maria, oculis lachrymas effundere, nisi & capilli officio suo aliquatenus in pœnitentia tua fungerentur.

Et capillis suis tergebatur. Orem nouam &

inauditam! ô paradoxa prius non visa aut lecta! Cui vniquam Regi balneum è lachrymis paratum legimus, aut quem vniquam post lauacrum, crinibus mulierum fordes suas deteruisse? Hoc tibi debebatur Domine Rex Iesu Christe, hoc tibi reseruauit Maria, de qua Salomon prophetans varicinatus est: *Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, in uno o-* Cant. 4.
culorum tuorum, & in uno crine colli tui. Hodie namque Magdalena lachrymis oculorum suorum & crinibus capitis, corde tenus te vulnerauit, itaque te lauciauit intrinsecus, vt in sui amorem pertraxerit.

Tradit Florus, mulieres Carthaginenses capillos abscidisse, vt mariti iis tortis in bello loco neruorum & funium vtrentur, quo de hostibus victoriam consequerentur. Vide te vero hic bellatricem quandam Iudæam, Christo, quem in sponsum sibi adopravit, capillos capitis offerentem, vt illos vtelut funes quosdam adhiberet, quibus hostes, peccata nimirum, funderet, deleteret, ac profligaret. Et quemadmodum Sampson fortissimus ille dux, tandè confessus est, omnem suam fortitudinem in crinibus sitam esse; quibus demptis & omne robur perditum iri: sic ô Maria, si modo veritatem fateri velis, certissimum est, omnem precum tuarum efficaciam & energiam hodie in capillis esse collocatam.

Iud. 15.

Ores inauditas! Cû Absalon crinibus subperbiret, & inde inanem quandam gloriolam captaret, iidem ei loco laquei fuerant, quo ex quercu suspensus interit: at Magdalena eisdem hodie per terram spargens, & iisdem pedes Christi Domini tergens, sibi vitam & salutem per eos peperit. Quamobrem sume iam animos Magdalena: effudisti iam lachrymarum mare, iam tercia de crinibus tuis contextuisti ante saluatore Dominum, non potes errare quin eum cassibus tuis implices. Ingès profecto miraculum fuit, Apostolos ex piscatoribus marinis, hominum piscatores noua quadam ratione esse constitutos: at non minus hodie prodigium videmus, cum à Magdalena quæ animos virorum adolescentiumque illaqueare, piscari, & irretire consueuerat, Christum illaqueatum & conclusum cernimus. Explicate igitur tercia vestra peccatores, explicate, vt magnum

illum

illum Christum Dominum comprehendere valeatis, qui vobis, non secus ac piscis ille Tobiae vilum restituet, oculosque animarum vestra perfanabit.

V.

Simile.

Capillus suus tergebat. Tot peccata commissistis, o crines, tot animas in exitium traxistis, oportet; inquit illa, vt. vos ego refecem, euellam, & commaculem. Cum Rex aliquis aut Princeps mortuus est, solent milites insignia & arma per terram trahere, atque hoc schemate luctum & cordis dolorem ostendere. Ita quoque hodie fieri videmus: mundo enim, carne, & diabolo, qui veluti totius naturae Domini sunt & Principes, in Magdalena anima extinctis; ecce eorum arma & insignia per terram, crines scilicet, vestes & capillorum pompae trahuntur. Hodie quoque generosa illa bellatrix deuicta, tradit arma, quibus Christum tanto tempore oppugnauerat, manus illas delicatas, oculos illos lasciuos, aromata illa exotica, & oscula illa adeo ab omnibus expetita, secuta nimirum Apostoli consilium: *Sicut exhibuistis membra v.stra seruire iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete ea seruire iustitiae in sanctificationem.*

Rom. 6.

Simile.

Cum incendium domum aliquam inuasit, omnia per fenestras suppellestilia eiciuntur; hodie quoque igne diuini amoris animam peccatricis exurente, omnia foras eiciuntur, eicit quippe oculis lacrymas, corde suspiria, capite capillos, narthecis vnguenta, omnia denique prostiruntur. O si quis te modo in deserta Massiliae solitudine commorantem videret Magdalena, per rupes & inuia reptantem, in antris & speluncis habitantem, & solis ardoribus decoloratam, an non dicere posset, Tunc es formosa illa nymphe, quae instar Basilisci animas ciuium Ierusalem oculorum tuorum virulentia, & lasciuo aspectu fascinare & attrahere solebas? tunc Babylonica illa meretrix auro & purpura vestita, omnis fornicationis mater & colluuius? tunc, inquam, quae modo ita mutata es & colore & facie, adeo macilenta, & exosita? *Hae scilicet mutatio dextera Excelsi.* Vidistis, o mulieres, peccata Magdalena, vidistis etiam poenitentiam: vidistis peccantem, & poenitentem vidistis. quam igitur peccantem estis secuta, eandem sequimini & poenitentem: sequimini illam ad pedes vsque Christi Domini, peccata cum illa lacrymis eluite, superbientes & lasciuientes animas exuite, modestiam induite, humilitatem consectemini, poenitentiam agite, & tandem aliquando audire cum illa merebitis: *Remittuntur tibi peccata tua.* Quamobrem depradico te, o speculum poenitentiae Magdalena, o felix peccatrix, virtutum omnium Regina & scaturigo; vti olim & vitiorum libidinumque; video nempe te, quae olim scandaliflamma eras & fax, corruptionis exemplum, dissolutionis vexillum, vanitatis speculum, trophaeum lubricitatis, denique peccantium princeps & caput; te, inquam, video, subito in solem aedificationis, lumen exemplaris vitae, virtutum omnium imaginem, pietatis exemplar, humilitatis decus, Reginarum demum poenitentium esse commutata. Tu quae ita olim in mundo lasciuieras, tot peccata commiseras, tot animas in ciuitate luxu perdidideras, tot deinde lacrymas poenitens extra mundum effudisti, tot extra mundum virtutes produxisti, tot animas extra mundum tecum ad poenitentiam, & ad saluam vitam traduxisti. Hinc totus te orbis obstupescit, caelum & terra te celebrant; tartarus audita tua poenitentia contremiscit. Quare age, sancta & felix ac iam beata peccatrix, nostri, obsecro, recordare, nostri, inquam, qui tot, tamque grauib. diuinam maiestatem criminibus ad iram concitauimus; pro nobis apud Deum intercede, ora & obsecra, vt quoniam ad tui imitationem peccauimus, ad tui quoque imitationem poenitentiam agentes, Christum Dominum videre, sicut ipsa modo vides, in caelesti habitaculo mereamur.

A M E N .

* * *

FERIA